

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814205290
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5814205290.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu v právnej veci navrhovateľky: X. V., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., L. XXX/XX, proti odporcovi: R. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., L. XXX/XX, t. č. U., N. XX/X-X, Rakúsko, zastúpeného spoločnosťou PROSMAN A PAVLOVIČ, advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom: E., nar. XX.XX.XXXX a mal. Y., nar. XX.XX.XXXX, zastúpených opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Námestovo, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č. k. 5P/10/2014-330 zo dňa 11. decembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom pre maloleté deti (III.) mení tak, že otec je povinný platiť výživné na mal. E. v sume 130 Eur mesačne a na mal. Y., v sume 100 Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

V ostatných častiach, odvolaním nenapadnutých, ponecháva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd potom, čo manželstvo účastníkov rozviedol okrem iného zaviazal otca platiť výživné na mal. E. v sume 150 Eur a na mal. Y. v sume 120 Eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

Pri rozhodovaní v tejto časti prihliadol na možnosti a schopnosti oboch rodičov ako aj potreby maloletých detí (§ 62 a nasl. Zákona o rodine). Vychádzal z toho, že otec je osobou poberajúcou čiastočný invalidný dôchodok 62,50 € zo strany slovenských orgánov sociálneho zabezpečenia a v štádiu priznania invalidného dôchodku rakúskymi orgánmi. Je práceneschopný aktuálne od 14.07.2015, pričom sú mu vyplácané nemocenské dávky 29,08 €/1deň, čo predstavuje mesačne sumu 880 €. K jeho výdavkom patria výdavky 822,42 € (556,62 € bývanie + 249,60 € elektrina a plyn a 16,20 € cestovné). Výživné určené v tejto výške podľa názoru súdu zodpovedá súčasným potrebám maloletých detí (mal. E. navštevuje štvrtý ročník základnej školy a nastupuje do štádia adolescencie a druhého stupňa základnej školy a mal. Y. nastúpil do materskej školy). Súd je tiež názoru, že výška výživného zodpovedá súčasným schopnostiam a možnostiam otca, ktorý síce je poberateľom dávok nemocenského zabezpečenia dosahujúceho sumu 880 € ale jeho majetkové pomery, medzi ktoré patria aj výlučné finančné prostriedky odporcu 12 238,67 € umožňuje otcovi prispievať určeným výživným.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonnej lehote odporca, a to proti výroku, ktorým mu súd uložil povinnosť prispievať na výživné. Poukázal na to, že sa súd nedostatočne vysporiadal s

výškou výdavkov na jeho strane. Na žiadnom mieste odôvodnenia napadnutého rozsudku nezmenil v akej výške považoval jeho výdavky za primerané. V napadnutom rozsudku absentuje vyhodnotenie potrieb maloletých detí. Vzhľadom na to, že jeho bežné mesačné výdavky odporcu už dlhodobo prevyšujú príjem je nútený využívať aj svoju finančnú rezervu. Skutkové zistenia súdu ohľadne potrieb maloletých detí a taktiež príjmových a majetkových pomerov odporcu sú nesprávne, a preto výživné určené prvostupňovým súdom je neprimerané, nezodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom odporcu a ani odôvodnením potrebám maloletých detí. Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie alebo ho zmeniť a znížiť výživné.

Kolíznym opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť, poukazujúc na prvoradú povinnosť rodiča zabezpečiť výživu maloletého dieťaťa.

Matka vo svojom vyjadrení taktiež žiadala rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť s tým, že podľa jej názoru je v možnostiach a schopnostiach odporcu platiť výživné tak, ako ho určil prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí. Poukázala pri tom i na svoju nepriaznivú situáciu, keď je evidovaná na úrade práce, kde má uzatvorenú dohodu na odpracovanie 20 hodín týždenne a jej jediným príjmom je suma 198 Eur.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok vo výroku o výživnom pre maloleté deti podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že otcovi uložil povinnosť platiť výživné na mal. E. v sume 130 Eur mesačne a na mal. Y., v sume 100 Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku. V nenapadnutej časti ostalo rozhodnutie nedotknuté.

Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia prvostupňový súd postupoval správne, keď potom, čo manželstvo účastníkov rozviedol pri rozhodovaní o výživnom skúmal majetkové pomery na strane všetkých účastníkov konania. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie. Odvolací súd, ale na rozdiel od názoru prvostupňového súdu po preskúmaní rozhodujúcich skutočností dospel k záveru, že výživné pre maloletú E. vo výške 130 Eur a pre maloletého Y. vo výške 100 Eur v súčasnej dobe postačuje na pokrytie základných potrieb maloletých detí, a preto v tejto časti rozsudok prvostupňového súdu zmenil. Prihliadol pri tom v prvom rade na fyzický vek maloletých detí.

Pokiaľ otec vo svojom odvolaní poukazoval na svoju nepriaznivú situáciu a najmä na výdavky na zabezpečenie svojich potrieb tu je potrebné zdôrazniť tak, ako to napokon správne konštatoval i kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení, že je povinnosťou každého rodiča korigovať si svoje výdavky tak, aby si v prvom rade mohol plniť vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom vyplývajúcu mu priamo zo zákona. Podľa názoru odvolacieho súdu otcovi zo súčasného príjmu i po zaplatení výživného zostáva dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie jeho základných životných potrieb.

Záverom je potrebné poznamenať, že pokiaľ v budúcnosti dôjde k zmene pomerov na strane účastníkov konania (ako vyplynulo z obsahu spisu otec je v štádiu riešenia invalidného dôchodku) majú možnosť v zmysle Zákona o rodine požiadať o zmenu rozhodnutia o výživnom.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1, písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.